

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Русе, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Павлова

при участието на секретаря Маня Пейнова
като разгледа докладваното от Силвия Павлова Търговско дело №
20214500900200 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Исковете са с правно основание чл.95г, вр. чл.95, ал.1 и чл.95в,
ал.1 и чл.95б, ал.1, т.6, вр. чл.чл.95в, ал.1 ЗАПСП.

Делото е образувано по искова молба на с. „М.“-С., гр.София, БУЛСТАТ 831005050, представлявано от Иван Димитров-изпълнителен директор, чрез пълномощник адвокат Р.Х., РАК, срещу „П.-21“ООД гр.Русе, ЕИК***. Ищецът твърди, че е с., регистрирано по ЗЮЛНЦ и като организация за колективно управление на авторски права по чл.94а, ал.2 от Закона за авторското право и сродните му права е вписано в регистъра на Министерство на културата под №11/13.01.1994г. и пререгистрирано със заповед на министъра на културата съобразно удостоверение за регистрация №62-00-0152/27.10.2011г. и удостоверение №У-62/5.09.2014г. Твърди, че съгласно разпоредбата на чл.95в, ал.2 ЗАПСП притежава качеството „особен ищец“ и може да предявява иски по повод права, които са му поверени за управление и не е необходимо да установява индивидуални права на управление на сродните чуждестранни организации за колективно управление на права, вписани в регистъра по чл.94г, ал.3, т.7 ЗАПСП. Твърди, че ответника „П.-21“ООД стопанисва обект, в който публично се използват музикални произведения и свързани с тях литературни произведения

/текстове/ от репертоара на ищеца без надлежно отстъпени за този вид използване авторски права. На 14.10.2020г. в стопанисвания и управляван от ответното дружество обект, ресторант „П.“ намиращ се в гр.Русе, на ****, били изпълнени публично посредством озвучаване на запис девет песни: 1. DIAMONDS-Sam Smit, 2.BLINDING Lights-The Weekend, 3.WATERMELON SUGAR-Harry Styles, 4. ВСЕЛЕНА-4 Magic 5.ТЪМНИНАТА В МЕН /Deep House Remix-Irina Florin, 6. HOUSE ARREST-Sofi Tukker&Gorgon City, 7. SAVAGE LOVE /Laxed-Siren Beat/-Jawsh 685&Jason Derulo, 8.IN MY BONES-Ray Dalton, 9. NEW VIBE WHO DIS-Madison Mars Feat. Little League, /с посочени композитори и автори на текст, и съответно-член на дружество, представлявано от М./. Ищецът твърди, че посочените автори и композитори са членове на посочените организации за колективно управление на авторски права, които той на основание чл.94с ЗАПСП представлява на територията на България и отстъпва правата им за използване на музика на техните произведения. Музиката и текста на посочените песни са закриляни обекти по смисъла на чл.3, ал.1 ЗАПСП и за използването им е необходимо разрешение от авторите и съответно обезщетение при неправомерно използване. С цел използване на музикални произведения с уредени авторски права с.то-ищец сключва договори с различни категории ползватели, въз основа на които дава разрешение от името на свои членове и на членове на сродни дружества за използване на произведенията им. Сред ползвателите по §2 т.6 ПЗР ЗАПСП са и питейни заведения, заведения за хранене, търговски обекти и всякакви публични места, където се използват произведения за озвучаването им, като за целта ползвателите следва да имат сключени писмени договори по чл.58 ЗАПСП за предварително отстъпени авторски права със съответните правоносители директно, или чрез организацията за колективно управление. Според чл.35 и чл.58 ЗАПСП, вр. чл.18, ал.1 с.з. се изисква използването на произведенията да се осъществява въз основа на отстъпени права, което се извършва въз основа на договори, с които се уговарят условията за съответния вид използване и размер на дължимото възнаграждение. Твърди, че ответника няма отстъпени права да използва посочените произведения, използвал ги е за озвучаване на своя обект, с което е нарушил нормата на чл.18, ал.2, т.3 пр.2 ЗАПСП и е причинил вреди на описаните правоносители, тъй като в резултат на действията си ги е лишил от възнаграждение за техния творчески труд. Претендира съдът да осъди ответника „П.-21“ООД да му

заплати сумата 9000лв., представляваща обезщетение за претърпени вреди /под формата на пропуснати ползи/, поради нарушаване на правата на авторите, представлявани от ищеца, върху всеки от обектите по чл.3, ал.1 ЗАПСП, включен във всяка песен, а именно: по 500лв. за музиката и по 500лв. за текста, ведно със законна лихва от завеждане на делото до окончателното изплащане. Претендира разноските по делото. На основание чл.95б, ал.1, т.6 ЗАПСП иска ответника да разгласи за своя сметка диспозитива на съдебното решение в два всекидневника и в определен от съда часови пояс на телевизионна организация с национално покритие.

Ответникът „П.-21“ООД е подал отговор на исковата молба, чрез пълномощник адвокат А.Ж., РАК. Оспорва иска като недопустим, поради липса на активна легитимация у ищеца да го предяви. Оспорва основателността на иска, както и твърденията в исковата молба, че на посочената дата в заведението са изпълнени публично посочените песни. Твърди, че към 14.10.2020г. ответникът е имал валидно сключен договор с дружество „Р.“ с управител Е.Ч., по силата на който то му е отстъпило срещу заплащане неизключително право да използва за публично изпълнение специално създадена авторска фонова музика от звукови файлове за озвучаване чрез аудиосистема или по друг начин в обекта, за което е заплатил годишен абонамент. Т.е., Е.Ч., като автор на произведенията и собственик и управител на „Р.“ЕООД е сключил индивидуален договор по чл.58, ал.1 ЗАПСП с ответника. Музиката, която е звучала на посочената дата е само от репертоара на „Р.“ООД и публичното използване-излъчване на музикалните произведения се осъществява посредством аудио „стрийм“-предаване по интернет на музика, записана на сървъра на „Р.“ООД, чрез интернет портал. Като независимо дружество за управление на авторски права е регистрирано „Ф.“ЕООД, по силата на удостоверение изх.№У-22/24.08.20г. на Министерство на културата, при условията на чл.94в, ал.3 ЗАПСП, в които случаи колективното управление на права се отнася до категория права и други обекти на закрила, посочени в интернет страницата на регистрираното лице. От интернет страницата на дружеството е видно, че носителите на права, които с договор са упълномощили регистрираното лице да извършва дейност по колективно управление на права са Е.К.Ч. и А.В.М.. На следващо място твърди, че описаната в исковата молба обстановка се субсумира под хипотеза на административно нарушение по чл.97, ал.1, т.5 ЗАПСП, а срещу

дружеството ответник не са съставяни АУАН и няма влезли в сила наказателни постановления, които да са основание за предявяване на иска. Евентуално възразява за прекомерност на размера на претендираните обезщетения, като несъответстващи на евентуално претърпени от авторите вреди, като счита, че обезщетението следва да бъде изчислено по реда на чл.95а, ал.1, т.2 ЗАПСП-равностойност на предмета на нарушението по цени на дребно на правомерно възпроизведени екземпляри. Оспорва искането за присъждане на законна лихва върху главницата от датата на завеждане на делото до окончателното ѝ изплащане, тъй като не е уведомяван за наличие на претенция към дружеството.

С допълнителна искова молба ищецът допълва първоначалната. Обосновава активната си легитимация, сочи като ирелевантно за спора наличието на сключен договор между ответника и „Р.“ЕООД, тъй като то не доказва уредени авторски права върху процесните музикални произведения на процесната дата. Счита възражението, че описаната в исковата молба фактическа обстановка се субсумира под хипотеза на административно нарушение за неоснователно, като твърди, че не изключва наличието на гражданска отговорност за вреди. Пояснява, че размерът на претендираното обезщетение е в минималния предвиден.

С отговора на допълнителната искова молба ответникът поддържа искането за назначаване на експертиза с посочена в отговора задача-оценка на възнаграждението, което всеки от правоносителите на процесните произведения ще получи за еднократното му ползване по чл.95а, ал.1, т.2 ЗАПСП-равностойност на предмета на нарушението по цени на дребно, като сочи, че тя е 0.07лв. Претендира отхвърляне на иска, евентуално иска обезщетението да бъде присъдено по реда на чл.95а, ал.1, т.2 ЗАПСП-равностойност на предмета на нарушението по цени на дребно за правомерно възпроизведени екземпляри.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От представените по делото: удостоверение №11/19.01.94г. на Министерство на културата, удостоверение за регистрация на дейност по колективно управление на права №62-00-0152/27.10.2011г., издадено от Министерство на културата, Удостоверение изх.№У-62/05.09.2014г. се

установява, че ищецът е с. с. нестопанска цел, регистрирано по Закона за юридическите лица с нестопанска цел и като организация за колективно управление на авторски права и някои продуцентски права по чл. 40а ЗАПСП /отм./, която регистрация запазва действието си и след измененията на ЗАПСП с ДВ, бр. 27 от 2018 г., съгласно § 24, ал. 1 ПЗР на ЗИДЗАПСП / ДВ, бр. 27 от 2018 г., в сила от 29.03.2018 г./ . Съгласно чл. 95в, ал. 2, изр. 2 ЗАПСП организациите за колективно управление на права /ищецът несъмнено има качеството на такава/, разполагат с процесуална легитимация да предявяват иски за защита спрямо всички категории права, начини на използване и видове произведения, за които са регистрирани, без да е необходимо да доказват наличието и съдържанието на индивидуалните си правоотношения с авторите на конкретните произведения, които са предмет на иска, и без да е необходимо да доказват наличието на права по договори за съвместно представителство с чуждестранни сходни организации. Т. е., законодателно е установен особен режим на процесуална субституция от вида на процесуалната суброгация, при която организацията за колективно упражняване на права може да действа самостоятелно и да предяви пред съда иск за защита на тези чужди авторски права от свое име, като не е необходимо участие в съдебното производство на лицата, които представлява по смисъла на чл. 26, ал. 4 ГПК, а носителите на правото на обезщетение при всички положения ще са подчинени на силата на пресъдено нещо, която ще се формира в резултат на проведения от субституента съдебен процес. Ето защо, съдът намира предявените иски за допустими, тъй като ищеца е легитимиран да ги предяви, а възражението на ответника в този смисъл, за неоснователно.

Не се спори по делото, че на 14.10.2020г. ответникът е стопанисвал обект ресторант „П.“, намиращ се в гр. Русе, на бул. ***. По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира изцяло, като компетентно и обосновано, тъй като вещото лице е формирало изводите си въз основа на проучване на обективни данни. Вещото лице е извършило проучване на международната база данни W.I.D./Works Information Database/-за идентификация на произведения и I. P. I./Interested Parties Information/-за идентификация на правоносители, посредством информационната мрежа CIS-Net, както и допълнително проучване и събиране на информация в общодостъпната база данни ISWC / International

Standart Musical Work Code/, съдържаща информация, вкл. за композиторите и авторите на текста на процесните музикални произведения. Вещото лице е извършило и допълнително проучване в общодостъпните бази данни на някои от чуждестранните дружества за колективно управление на права, вкл. съдържаща се информация за композиторите и авторите на текста на музикалните произведения: ASCAP /American Society Of Composers, Authors And Publishers/, SOCAN /Канада/, както и информационната база данни на дирекция „Авторско право и сродните му права“ при Министерство на културата. Въз основа на изследването вещото лице дава заключение, че по отношение посочените в исковата молба девет броя музикални произведения се установява авторство на посочените от ищеца автори на текст и музика. Вещото лице е установило, че съгласно данните в I. P. I. /Interested Parties Information/, към датата 14.10.2020г. всички автори на текст и композитори, чиито права защитава ищецът, са били членове на чуждестранните организации за управление на авторски права, посочени в исковата молба. Посочено е в заключението, че международния стандартен код на музикалните произведения ISWC /International Standart Musical Work Code/, представлява уникален, неизменен и международно признат ISO стандарт за номериране и идентификация на музикални произведения, а администратор на базата данни е Международната конфедерация CISAC. В общодостъпната база данни е налична информация, касаеща заглавието на произведението и уникалния му идентификационен код, имената на всички композитори и автори на текст, идентифицирани посредством техните номера в базата данни I. P. I. /Interested Party Information/ и код за съответното им качество на автори /C-Композитор, Composer, A-Автор, Autor/. Съгласно базата данни с произведения на посочения международен стандарт, като автори на процесните произведения са посочени, съответно същите лица, както и тези база данни W.I.D. с използваните от тях име и артистичен псевдоним в базата данни I.P.I. Посочените чуждестранни организации за колективно управление на права, в които членуват авторите на текста и музиката на всяка от песните-APRA, ASCAP, BMI, BUMA, PRS, SACEM, SOCAN и STIM имат актуални, понастоящем действащи двустранни договори за взаимно представителство с „М.“, вкл. и с право на „М.“ да представлява членовете на съответните чуждестранни организации на територията на Република България, като договаря с местни ползватели правата за публичното

изпълнение на произведенията на съответните чуждестранни автори. В този смисъл са и устните обяснения на вещото лице Й.З. А..

Следователно, по делото е установено авторството на лицата по отношение на музикалните произведения, за които се твърди да са били предмет на нарушение от страна на ответника, както и наличие на действащи договори за взаимно представителство с ищеца.

По делото е представен фискален бон /л.20/ от 14.10.2020г., 17:52:06 часа, издаден от „П. - 21“ООД, ЕИК***, ресторант в Русе, ***, за сумата 1.79лв., стойност на артикул „Айрян 200мл“. От показанията на свидетеля Б.К. Я.-сътрудник на граждански договор за сътрудничество на организациите за колективно управление на авторски права „М.“ и „П.“, се установява следното: Работата му се състои в разяснителна кампания на обекти, в които звучи музика по отношение прилагането на Закона за авторски права. През 2018-2019г. се извършвала кампания с рекламни материали, в които имало разяснения и трябвало да минат по всички хотели, обекти, заведения, нощни клубове. След като изтекъл този период, по указание на „М.“ и с тяхно съгласуване започнал да осъществява проверки по обекти, които не са си уредили авторските права. Установява, че проверката се изразява в посещение на съответното заведение, поръчване на консумация и през периода в който е в заведението, се извършва мониторинг с мобилен телефон и програма SHAZAM /Шазам/-приложение за мобилен телефон и на музикалното звучене, което се извършва в обекта. С „М.“ се съгласува предварително кой обект да се посети, като те казват дали обекта има договор с тях и с „П.“, както и че следва да бъде посетен и да се види какво озвучаване има. Установява, че посетил заведението „П.“ два пъти, първия от които през разяснителната кампания през м. ноември 2018г., когато оставил материали, а втория-на 14.10.2020г., когато направил проверка. Посетил заведението около 17:00 часа, заведението се състои от две части, основната – на партера на жилищно-офисна сграда, а до нея-нещо като зимна градина, с остъкление. Седнал във външната част и си поръчал, в обекта нямало посетители. Имало озвучаване, останал около час и през този период засичал с програмата с телефона излъчваните произведения-между 10 и 15, които изпращал на „М.“ директно чрез имейл. Посетил и тоалетна във вътрешната част и там също имало озвучаване. Имало телевизори и на двете места, но те не озвучавали. Във външната част имало малки тонколони в ъглите и от там се излъчвало

озвучаването. В периода, в който бил в заведението, констатирал, че вървели реклами между излъчваните произведения на радио „Фреш“. Не знае дали песните са звучали от радиопрограма. След него в заведението дошли посетители, такива имало и във вътрешната му част. Произведенията разпознавал чрез програмата Шазам, която може да се свали на всеки мобилен телефон. Шест обучения му били проведени от ищеца, където било разяснено как да извършват проверките. Чрез програмата Шазам, всяко от засечените произведения по указания на „М.“ им се изпраща имейл, към който прикачва като приложение съответното изпълнение. В имейла свидетеля посочвал кой е обекта, в кой град, ЕИК на собственика. Приложението Шазам изписва името на изпълнителя и названието на песента. По отношение на системата на заплащане, свидетелят уточнява, че е сътрудник на граждански договор, на процент, като от всеки сключен договор, отчислението му е между 10 и 12% и накрая има и премия. Има електронна система, чрез която се подават заявки и сътрудниците се идентифицират и имат достъп до нея, ако подаде заявка се знае, че обектът е негов и му се плаща за всяка година при сключване на договор, а за следваща година-комисион за този обект. Ако съответния обект има сключен договор с друга организация, не го констатира при проверките, той няма правомощия да кара хората да си прекратяват договорите и да сключват договор с тях. Установява, че свалил приложението Шазам от Гугъл-плей магазин, което всеки гражданин може да направи. При провеждане на курса не са им показвали сертификат от това приложение, същото не е преминало през Националния институт по метрология за стандартизация. Установява, че от „М.“ им осигуряват телефоните и интернет към тях.

От показанията на свидетеля С.Н., работещ като с. в заведение „П.“ от 2018 година, се установява, че заведението е квартално, клиентите са от квартала и се познават. Знае, че то има договор с „Ф.“, както и че музиката се пуска от някакъв сайт. Не познава свидетеля Я., няма спомен да го е виждал на 14.10.2020г. в заведението. За първи път го видял на първото заседание по делото. Установява, че работи на смени-първа, втора и междинна. Установява, че с.ите не се занимават с озвучаване на обекта, това правят бармана и управителя. Установява, че музиката е от „Ф.та“, знае го, защото работи там. с.ите не пускат музика, а по-скоро я спират вечер, като свършат работа от едно копче. Озвучаването става с тонколони от таблет, който

изключват от контакта, на който има копче. Установява, че няма радио, преди сключване на договора с „Ф.“, може да е имало радио, не знае той кога е сключен. В двете помещения-външното и вътрешното звучи една и съща музика, която се пуска от таблета.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът намира предявените искове за основателни, поради следното:

Съгласно чл. 5 ЗАПСП носител на авторското право е авторът - физическо лице, в резултат на чиято творческа дейност е възникнало произведението. Авторското право възниква от момента на създаването на определено произведение на литературата, изкуството и науката, от който момент произведението е обект на закрила, съгласно чл. 3 ЗАПСП, като обект на закрила съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1, пр. 1 и т. 2 ЗАПСП са и музикалните произведения. Със създаването на произведение, обект на правна закрила по ЗАПСП за автора възникват имуществени и неимуществени права, регламентирани в чл. 15 и сл. ЗАПСП. Чл. 19 ЗАПСП признава имущественото право на автора на възнаграждение за всеки вид използване на произведението и за всяко поредно използване, като чл. 18, ал. 2 ЗАПСП сочи, че формите на използване на авторското произведение включват излъчване на тези произведения по безжичен път /т. 4/, като съгласно дефиницията на § 2, т. 5 ДР на ЗАПСП, „излъчване на произведение по безжичен път“ е излъчването му по радио или телевизия по наземен път, както и включването му в непрекъсната съобщителна верига, водеща до спътник и оттам обратно до земята чрез сигнали, носещи програми, под контрола и на отговорност на излъчващата организация, с оглед да бъде то прието, било пряко и индивидуално от публиката било чрез посредничество на организация, различна от излъчващата. Използването на авторско произведение без съгласие на автора /чл. 35 ЗАПСП/ съставлява нарушение на авторското право, което поражда в негова полза право на обезщетение за причинените вреди /чл. 95 ЗАПСП/. Съгласно чл. 95г ЗАПСП юридическите лица и едноличните търговци носят гражданска отговорност за нарушаването на права по този закон, извършено виновно от лицата, които ги представляват, съответно от техни служители или от лица, наети от тях. В този случай вината се предполага до доказване на противното.

Ищецът е организация за колективно управление на права по смисъла

н а чл. 94а ЗАПСП, а по делото е безспорно установено, че авторите са членове на изброените организации за колективно управление на авторски права, с които ищеца има сключени договори за двустранно представителство и които, като представлява на територията на Република България и отстъпва авторските им права за използване на техните произведения / § 24 от ПЗР на ЗИД на ЗАПСП (ДВ, бр. 27/28.03.2018 г./ и разполагащ със самостоятелна процесуална легитимация в съответствие с нормите на чл. 94с и 95в от ЗАПСП, както бе посочено по-горе.

Основна предпоставка за възникване правото на обезщетение по смисъла на чл. 95, ал. 1 ЗАПСП е ищецът да установи при условията на пълно и главно доказване, че ответното дружество е допуснало извършване нарушение на авторските права на създателите на текста и музиката на цитираните в исковата молба девет музикални произведения, като е позволило публичното им изпълнение, чрез озвучаване на стопанисвания от него обект-ресторант „П.“, на посочената дата – 14.10.2020 г., въпреки че не е разполагало с надлежно отстъпени му по силата на договор права да осъществява подобно ползване на същите.

По делото не е спорно, че стопанисваният от ответното дружество ресторант „П.“ е имал музикално озвучаване, включително в деня на поддържаното в исковата молба неправомерно публично изпълнение на процесните девет музикални произведения. Относно релевантния факт, дали на твърдяната в исковата молба дата – 14.10.2020 г. в ресторанта са били публично изпълнени посредством озвучаване на запис процесните девет музикални произведения, съдът анализирайки събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира, че този факт е надлежно установен. Това е така, с оглед показанията на свидетеля Я., който непосредствено е възприел песните, както и е идентифицирал същите посредством използваното от него мобилното приложение Шазам /Shazam/ , като при констатирането на дадения от приложението резултат за музикално произведение, го е препращал по имейл до ищеца. Съдът намира, че показанията на свидетеля Я. са последователни, непротиворечиви и няма основание да не бъдат кредитирани, тъй като няма данни за негова лична заинтересованост, нито за финансова обвързаност или зависимост от ищеца. Доводите на ответника за заинтересованост съдът не възприема, тъй като свидетелят не получава възнаграждение за извършени проверки, а за

сключени договори, видно от показанията му. От цялостния анализ на събраните доказателства, включително и представения фискален бон, съдът намира за безспорно установено, че на 14.10.2020г. в ресторант П. в интервала между 17:00 и 17:52 часа са били възпроизведени чрез озвучителна система, именно визираните в исковата молба девет музикални произведения пред аудитория от клиенти на заведението. Възражението на ответника в обратен смисъл е недоказано. Неоснователно е и възражението на ответника, че звучалата в заведението музика е от репертоара на „Р.“ООД, с когото има сключен договор. Съдът, при преценката на основание чл.172 ГПК на показанията на свидетеля Н.-с. в заведението, не кредитира същите, предвид неговата заинтересованост в полза на ответника, при когото работи и от когото получава трудово възнаграждение, респ. е във финансова зависимост. Отделно от това, установено е от показанията му, че свидетелят Н. работи на смени, а липсват доказателства в периода 17:00-17:52 часа на 14.10.2020г. да е бил на работа, нито е установено от него какви песни са звучали в този диапазон от време. Свидетелят установява знание за сключен договор с Ф., какъвто договор всъщност няма данни да е бил сключен и да е действал на 14.10.2020г. За да осуети ангажирането на гражданската му отговорност за допуснатото нарушение на авторски права, тогава когато ответникът е допуснал възпроизвеждане в негов обект на определен кръг от музикални произведения, то същия трябва да установи наличие на основание да използва в рамките на осъществяваната от него търговска дейност съответния вид авторски права. Такова основание съставлява сключен договор по смисъла на чл. 36 и сл. ЗАПСП, по силата на който авторът, или организацията за колективно управление на права /в случая ищеца/ отстъпва на ползвател изключителното или неизключителното право да използва създаденото от него произведение при определени условия и срещу възнаграждение. Ответника твърди и установява, че на 14.10.2020 г. е имал сключен договор за публично изпълнение на музика с „Р.“ ЕООД, представлявано от Е.Ч.. Според същия това дружество отстъпва на ответното неизключително право да използва за публично изпълнение специално създадена авторска фонова музика от звукови файлове за озвучаване чрез аудиосистеми или по друг начин. Т.е. видно от предмета на този договор, с него се отстъпва право за публично изпълнение на специално създадена авторска музика, поради което и позоваването на него е несъстоятелно, предвид установеното, че в

заведението са звучали процесните девет песни, а не авторска фонова музика. Ето защо това негово възражение е неоснователно.

Съдът намира, че с факта на реализираното публично възпроизвеждане на датата - 14.10.2020 г. на музикалните произведения 1. DIAMONDS-Sam Smit, 2.BLINDING Lights-The Weekend, 3.WATERMELON SUGAR-Harry Styles, 4. ВСЕЛЕНА-4 Magic 5.ТЪМНИНАТА В МЕН /Deep House Remix-Irina Florin, 6. HOUSE ARREST-Sofi Tukker&Gorgon City, 7. SAVAGE LOVE /Laxed-Siren Beat/-Jawsh 685&Jason Derulo, 8.IN MY BONES-Ray Dalton, 9. NEW VIBE WHO DIS-Madison Mars Feat. Little League, е осъществен съставът на нарушение спрямо чужди авторски права, които се притежават от авторите на текста и композиторите на музиката на цитираните девет песни.

Налице и следващият елемент на фактическия състав на гражданската отговорност на ответното дружество, а именно – установява се наличието на вреди, настъпили в резултат на допуснатото нарушение на авторските права. Вредата се свързва с всяка неблагоприятна последица, която търпят правата и интересите на увредените лица от неизпълненото спрямо тях задължение. Материалните /имуществени/ вреди се тези които засягат имуществените права на увредените лица. Те биха могли да се изразят в намаляване на настоящото имуществено състояние на увредения /той обеднява с нещо, търпи загуба/, може да се състои и в това, че макар да са съществували всички изгледи за това, се пропуска увеличаване на имуществото /пропуснати ползи/.

Налице е и последният елемент на сложния фактически състав – наличие на причинна връзка между правонарушението и понесените вреди. Обстоятелството, че не е поискано, респ. получено разрешение от страна на авторите на песните /музика и текст/, респ. от техния представител, обосновава извода за наличие на причинна връзка между нарушението на авторските права и вредоносния резултат.

Вредата, като пряка и непосредствена последица от използването на посочените в исковата молба музикални произведения, без наличието на дължимото по закон съгласие, обективизирано в договор за използване, се изразява в неполучаването на лицензионното възнаграждение. Не е налице нормативно установено тарифиране, което да задава критерии за определяне

на възнаграждение при констатирано нарушение свързано с еднократно възпроизвеждане на определено музикално произведение. Единственият възможен подход при доказана основателност на исковете е размерът на дължимите обезщетения да бъдат определени от съда по реда и при условията на чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП, където е предвидено, че когато искът е установен по своето основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, обезщетението се присъжда в границите между петстотин до сто хиляди лева, като конкретният размер се определя по преценка на съда при отчитане условията на чл. 94, ал. 3 и 4 ЗАПСП. На база на последната разпоредба, като взе предвид заложените в нея критерии за преценка на всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснатите ползи и неимуществените вреди, приходите, реализирани от нарушителя вследствие на нарушението, справедливостта, на обезщетението, това, че то трябва да въздейства възпиращо и предупреждаващо на нарушителя и на останалите членове на обществото, настоящият съдебен състав намира, че за нарушените права върху музиката и текста за всяка една от възпроизведените без разрешение за ползване песни, обезщетението следва да се определи в минималния размер на сумата от по 500 лв., която е определена като долна граница на възможното репарирание на вредите от допуснатото засягане на авторските права върху текста на всяко от музикалните произведения, за които се установява да имат текст, както и по 500 лв. за авторските права на композиторите върху музиката. Тезата на ответника, че обезщетението следва да бъде определено на база Тарифата за публично изпълнение в туристически и търговски обекти /тарифа на ищеца/ съдът намира за несъстоятелна, тъй като тя е приложима при сключване на договор, а не може да бъде ползвана за база за определяне на дължимото обезщетение.

Неоснователно е и възражението на ответника, че в случаите, в които произведението се излъчва по радио, правоимащ да търси такава защита е съответната радиоорганизация като носител на сродни права. На първо място, не е установено по делото музикалните произведения да са излъчвани по радио. На следващо-обект на сродното право по чл. 72, т. 4 ЗАПСП е програмата като съвкупност от творчески елементи, а не отделните музикални произведения, включени в нея, в този смисъл радиоорганизацията няма права върху съставните произведения, вкл. право да търси защита за нарушени авторски права върху тях. Неоснователно е и възражението на ответника, че

описаната фактическа обстановка се субсумира под хипотезата на административно нарушение по чл.97, ал.1, т.5 пр.първо ЗАПСП, а срещу него няма съставен акт за установяване на административно нарушение, респ. няма влязло в сила наказателно постановление. Реализирането на административна отговорност не е предпоставка или условие за реализиране на настоящата отговорност, тъй като всяка е от тях е независима и самостоятелна.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че предявените иски са основателни и доказани, поради което следва да бъдат уважени изцяло.

С оглед уважаване на исковите по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за присъждане на обезщетения, то е основателно искането по реда на чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП, а именно да се постанови разгласяване за сметка на ответника на диспозитива на решението в два всекидневника и телевизионна организация с национално покритие.

Предвид изхода на спора, в тежест на ответника са направените от ищеца разноси по делото в размер на 1896лв.

По изложените съображения, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „П.-21“ООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр.В., р-н ***, представлявано от М.Т.Т., да заплати на с. „М.“, БУЛСТАТ 831005050, със седалище и адрес на управление гр.София, ул. Будапеща №17, ет.14, на основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП, общо сумата от 9000лв. /девет хиляди лева/, която включва сума в размер на 500 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от извършено нарушение на авторско право върху текста, както и сума в размер на 500 лв. - обезщетение за претърпени имуществени вреди от извършено нарушение на авторско право върху музиката, за всяко едно от използваните на 14.10.2020г. без разрешение в обект, стопанисван от ответника – ресторант П., находящ се в гр.Русе, бул. Скобелев №46, музикални произведения- песни: 1. DIAMONDS-Sam Smit, 2.BLINDING Lights-The Weekend, 3.WATERMELON SUGAR-Harry Styles, 4. ВСЕЛЕНА-4 Magic 5.ТЪМНИНАТА В МЕН /Deep House Remix-Irina Florin, 6. HOUSE ARREST-

Sofi Tukker&Gorgon City, 7. SAVAGE LOVE /Laxed-Siren Beat/-Jawsh 685&Jason Derulo, 8.IN MY BONES-Ray Dalton, 9. NEW VIBE WHO DIS-Madison Mars Feat. Little League, ведно със законна лихва от завеждане на делото-15.07.2021г. до окончателното и изплащане, както и сумата 1896лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА „П.-21“ООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр.В., р-н ***, представлявано от М.Т.Т., на основание чл.95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП да разгласи за своя сметка диспозитива на съдебното решение в два всекидневника-вестник „У.“ и вестник „24 часа“, както и в телевизионна организация с национално покритие –телевизионен канал „БНТ 2“ в часови пояс 14:00 часа -17:00 часа.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд-гр.Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____